

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 29.IV.1967 (P 120 305)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 20.XI.1969

Kl. 38 h, 2/01

MKP B 27 k

UKD

3/12

Współtwórcy wynalazku: Tadeusz Baran, Ginter Delke, Józef Oberbek

Właściciel patentu: Sopotkie Zakłady Przemysłu Maszynowego, Sopot
(Polska)

Sposób zabezpieczania materiałów łatwopalnych zwłaszcza drewna i drewnopochodnych przed działaniem ognia

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób zabezpieczania materiałów łatwopalnych szczególnie drewna, drewnopochodnych i innych podobnych przed działaniem ognia oraz przed zmianami wilgotności i wpływami czynników zewnętrznych.

Znane dotychczas sposoby zabezpieczania materiałów łatwopalnych przed działaniem ognia, polegają na powlekaniu tych materiałów środkami opartymi na żywicach mocznikowych, polichloroku winylu oraz innych substancjach pochodzenia nieorganicznego, tworzącymi powłoki zabezpieczające. Powłoki te wykazują szereg wad jak brak odporności na działanie czynników mechanicznych, uleganie zmiennym warunkom wilgotnościowo-temperaturowym, brak odporności na działanie wyższych, rzędu 150°C temperatur. Wady te dyskwalifikują lub ograniczają zakres stosowania tych środków jako substancji zabezpieczających elementy szczególnie zewnętrzne.

Znane są również sposoby polegające na pokrywaniu materiałów łatwopalnych powłokami wykonanymi z azbestu, waty szklanej, cementu z domieszką szkła wodnego i podobnymi. Powłoki te poza tym, że są kosztowne nie spełniają swego zadania wskutek małej przyczepności do zabezpieczanego materiału i w związku z tym łatwego odpadania lub kruszenia.

Inne znane sposoby zabezpieczania materiałów łatwopalnych przed działaniem ognia polegają na pokrywaniu tych materiałów cienką, szczelną

2

warstwą betonu, cementu lub podobnych materiałów twardniejących (gips) zarobionych uprzednio wodnym roztworem zabijającym zarodki.

Również, jak podano w opisie patentowym radzieckim nr 74 549 dla zabezpieczania płytowych elementów sklejk przed działaniem ognia, okleja się ją arkuszami lub masą azbestowo-cementową.

Wymienione wady usuwa sposób według wynalazku. W wyniku przeprowadzonych prób stwierdzono, iż wymaganą odporność materiałów łatwopalnych uzyskuje się przez powleczenie tych materiałów środkiem składającym się z 30 do 50 części wagowych cementu oraz 3 do 15 części wagowych kleju kazeinowego, rozproszonych do płynnej konsystencji w 40 do 60 częściach wagowych wody. Stwierdzono też, że najkorzystniejsze rezultaty uzyskuje się przy stosowaniu cementu portlandzkiego wyższych gatunków, jak powszechnie zwanej „500”.

Dodatkową zaletą sposobu według wynalazku jest możliwość uzyskiwania powłok barwnych. Uzyskuje się to przez zadanie w trakcie przygotowania środka powłokowego farby klejowej o żądanej barwie w ilości od 3 do 15 części wagowych.

Środek powłokowy stosowany w sposobie według wynalazku, naniesiony na wszystkie płaszczyzny zabezpieczanego elementu, zabezpiecza go wskutek wytworzenia powłoki ochronnej cechującą się dobrą przyczepnością do zabezpieczanego podłoża, od-

pornością na działanie czynników mechanicznych, działanie grzybów i wilgoci.

Dodanie do środka powłokowego farby klejowej, pozwala na rozszerzenie zakresu stosowania na takie dziedziny jak wykańczanie elewacji zewnętrznych oraz tynków wewnętrznych.

Sposób według wynalazku przeprowadza się następująco:

Przykład I. Materiał mający ulec zabezpieczeniu powleka się środkiem przygotowanym w następujący sposób: 3 do 15 części wagowych kleju kazeinowego zalewa się wodą i rozprowadza do uzyskania konsystencji płynnej. Tak przygotowaną substancję klejową zalewa się 30 do 50 części wagowych cementu portlandzkiego dodając jednocześnie pozostałą część wody do ogólnej ilości 40 do 60 części wagowych. Po dobrym wymieszaniu środek nadaje się do stosowania.

Przykład II. Materiał mający ulec zabezpieczeniu powleka się środkiem przygotowanym we-

dług przykładu I z dodatkiem farby klejowej w ilości 3 do 15 części wagowych.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób zabezpieczania materiałów łatwopalnych zwłaszcza drewna i drewnopochodnych przed działaniem ognia, grzybów, czynników wilgotnościowo-temperaturowych, **znamienny tym**, że materiał mający ulec zabezpieczeniu powleka się środkiem składającym się z 30 do 50 części wagowych cementu portlandzkiego, najkorzystniej wyższych gatunków i z 3 do 15 części wagowych kleju kazeinowego, rozprowadzonych w 40 do 60 częściach wagowych wody.

2. Sposób według zastrz. 1, **znamienny tym**, że materiał mający ulec zabezpieczeniu powleka się środkiem zawierającym dodatkowo 3 do 15 części wagowych farby klejowej.